

[Viggo Starcke.]

har ingen politik i dag udover det med 15 mands udvalgene.

Anker Lau: Jeg har kun nogle få bemærkninger i denne omgang. I anledning af statsministerens udtalelse om, at de restriktioner, der skulle afskaffes, var de krigsfødte restriktioner, rettede jeg det spørgsmål til den højtærede statsminister, om han ville fremsætte en klar udtalelse om, hvilke restriktioner han ønskede at beholde, og hvilke restriktioner der skulle afskaffes. Ja, vi har fået et svar. Det er lidt magert at takke for, men den højtærede statsminister gav — spalte 664 — udtryk for, at det synspunkt, at ingen restriktion skal bestå en dag længere end nødvendigt, ikke blot skal gælde de af krigen affødte. Jeg synes, vi kender den udtalelse fra mange tidligere lejligheder. Samtlige stats- og handelsministre siden 1932 har givet os denne forsikring. (*Statsministeren* [Hans Hedtoft]: Venstre erklærede det nogle gange i valgkampen 1945). Også det, men det er alligevel et spørgsmål, om ikke situationen, som vi har talt om i første runde, dog skulle indeholde muligheder for afvikling af en hel del af de fundamentale restriktioner. Det, jeg talte om, var vareforsyningsloven, alle restriktioners egentlige grundlov, og det, jeg gerne vil have den højtærede statsministers udtalelse om, er, hvorvidt man kan tænke sig at pille ved denne lov. Det, det drejer sig om, er, om denne lov kan afskaffes. Nu er jeg ikke retsstatsmand, så jeg er ikke ude efter billig propaganda, og jeg vil derfor tilføje, at det naturligvis må ske i takt med de økonomiske fremskridt, når der er økonomisk balance udadtil og indadtil. Men det kalder et andet spørgsmål frem, nemlig dette, om den højtærede regering vil føre en politik, som tilvejebringer den balance. Det synes jeg vi har lidt svært ved at få øje på, når vi ser på den inflation, som vi faktisk stadig befinder os i.

Så har jeg nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, der fremsatte nogle udtalelser, som jeg ikke synes kan stå uimodsagt fra min side. For det første vil jeg sige lidt om de formuestigninger, som det ærede medlem var inde på, idet han fremhævede, at formuerne skulle være fordoblet i tiden fra 1939 til dato. Ja, men det er vel muligt, at det kun er på papiret. Det ærede medlem vil jo erindre den omvurdering, der fandt sted af alle værdier under besættelsen, og som, såvidt man har meddelt mig, androg ca. 5 milliarder. Det ærede medlem må heller ikke glemme den

ekstraordinære formueopgørelse, vi havde i 1945, hvorved der jo også kom en hel del formuer med i statistikken, men dog formuer, som utvivlsomt har været der før. Hvis man tager disse ting i betragtning, er det ikke udelukket, at man vil komme til det resultat, at de reelle formuer her i landet i virkeligheden er blevet mindre, end de var før krigen.

Iøvrigt var det ærede medlems indledning, synes jeg, et eneste angreb på det danske erhvervsliv, således som vi kender det i dag. Selv om det ærede medlem Hr. Gustav Pedersen ikke ville generalisere, så brugte han dog en skildring af sortbørshandelen som et slags grundlag for påstanden om, at det var erhvervenes jagt efter større fortjeneste, som havde ansvaret for de stigende priser, der gav sig udslag i højere lønkrav, stadig stigende udgifter og stigende skatter. Dette må vel egentlig kunne opfattes som noget af et mistillidsvotum til priskontrolrådet, som så formentlig ikke har gjort så forfærdelig megen nytte i den tid, det har eksisteret. Men disse prisstigninger har i virkeligheden helt andre årsager, nemlig den planøkonomi, der har været ført, de restriktioner, som vi så gerne vil af med fra vor side. Det siger sig selv, at en krig som den, vi har oplevet, fremkalder voldsomme prisstigninger ude fra. Det var grundlaget for hele stigningens begyndelse, og det var noget, som ingen i dette land havde noget som helst ansvar for. Når man iøvrigt oprettholder den handelspolitik og planøkonomi, i henhold til hvilke man, som jeg sagde i mit første indlæg, køber i dyre lande i stedet for i billige lande, køber, når det passer myndighederne, men ikke når det passer med markedet, og al den slags ting, så er det givet, at dette må bevirke, at prisniveauet stadig stiger. Når man ligeledes er inde på den ret uhemmede import af råvarer til opretholdelse af en produktion i Danmark, som bliver alt, alt for dyr, er det givet, at dette også er et forhold, som er med til at holde prisstigningen og dermed lønstigningen, skattestigningen o. s. v. i gang, og det er en af de dybere årsager til, at der må gøres et alvorligt forsøg på at komme af med restriktionerne. Men jeg forstår, at det ærede medlems interesse for denne sag ikke er så forfærdelig stor.

Så vender jeg mig til det afsnit af det ærede medlems tale, der handler om monopoludviklingen i erhvervslivet til begrænsning af konkurrencen. Det ærede medlem ved, at jeg er lige så stor en modstander heraf som han, og vi har lige behandlet et lovforslag om nedsættelse af en trustkom-